

Сподобався і вінницький уболівальник, з яким був заочно знайомий ще з минулих сезонів. Розумінням серйозності футболу, гостротою і кваліфікованістю запитань до керівників міста, області, клубу з боку любителів спорту № 1. У чому переконався під час кількох зустрічей з ними перед стартом першості.

— У “Ниві” Ядлось зайняв місце на правому фланзі оборони. Чи завжди за тобою була закріплена ця позиція?

— Якщо так можна висловитись, я повернувся до своїх витоків. Справа в тому, що в ДЮСШ, у Львівському спортивному інтернаті я грав саме правим захисником, а вже пізніше, в командах майстрів, перетворився в “універсального” футболіста, “мігруючи” із захисних рубежів у півзахист і навіть у лінію нападу. Мабуть, перепробував усі ролі на футбольному полі, крім, звичайно, воротарської.

Футbolіст – виконавець волі головного тренера. І.П. Яворський визначив мені позицію, залишається лише принести максимальну користь команді.

— Які, на твій погляд команди, конкуруватимуть з “Нивою” у боротьбі за найвищі місця?

— Перш за все самій “Ниві” потрібен час, щоб “поставити” гру, налагодити і відпрацювати взаємоз'язки між усіма лініями, доукомплектуватися у зимове міжсезоння. Мабуть, також є завдання є першочерговими і в інших колективах. Серед них краще всетаки повинні виглядати невдахи вищої ліги – “Торпедо” і “Чорноморець”, грізною обіцяють бути “Сталь”, “Поліграфтехніка”...

— Чи скоро розраховуєши привезти до Вінниці свою сім'ю?

— Коли сім'я разом з футbolістом, коло побутових та інших проблем помітно звужується. Щезають зайні турботи, хвилювання, “географічні” мітарства, що сприяє тому, аби більше, а головне, якініше приділяти увагу футbolу. Розраховую на допомогу у вирішенні цього питання футбольного клубу і думаю, що в найближчий місяць проводитиму дозвілля на вінницьких вулицях разом з любими мені Валентиною і Санечком.

На полях першої ліги

31 серпня (понеділок)

8 жовтня

Поліграфтехніка - Металург

– □:□

Кремінь - Чорноморець

– □:□

ЦСКА-2 - Шахтар-2

– □:□

ФК Черкаси - Торпедо

– □:□

Полісся - Десна

– □:□

Нива - Динамо-2

– □:□

Нафтовик - Поділля

– □:□

Явір - Буковина

– □:□

КОМАНДА «НИВА»

Президент клубу –
О. Походзяєв
Головний тренер –
І. Яворський
Тренери –
Л. Гайдаржи, В. Рева,
Ю. Сивуха

№ В. Циткін	(1966)
№ О. Остапенко	(1977)
№ Ю. Сивуха	(1958)
№ В. Кондратюк	(1975)
№ В. Запорожченко	(1969)
№ С. Боровський	(1970)
№ С. Новиков	(1980)
№ О. Рябцев	(1974)
№ Е. Піскун	(1967)
№ П. Анісім	(1977)
№ А. Марченко	(1968)
№ А. Корпонай	(1966)
№ Ю. Бондаренко	(1972)
№ Е. Бурхан	(1971)
№ В. Комарницький	(1981)
№ Б. Фінкель	(1968)
№ Е. Яструбинський	(1969)
№ О. Бесараб	(1978)
№ С. Підвальний	(1978)
№ Р. Зуб	(1967)
№ І. Ядлось	(1970)
№ Д. Івашко	(1979)
№ І. Корпонай	(1969)

КОМАНДА «ДИНАМО-2»

Почесний президент клубу –
Г. Суркіс
Головний тренер –
В. Зуєв
Начальник команди –
С. Богачек
Тренер – Ю. Єськін

№ Т. Луценко	(1974)
№ А. Кирюхін	(1974)
№ С. Черняк	(1978)
№ А. Радченко	(1976)
№ А. Несмачний	(1979)
№ О. Головко	(1972)
№ А. Сосновський	(1977)
№ В. Ковалюк	(1972)
№ Д. Онищенко	(1978)
№ А. Гусин	(1972)
№ А. Герасименко	(1981)
№ С. Коновалов	(1972)
№ М. Маковський	(1977)
№ В. Маковський	(1977)
№ О. Косирін	(1977)
№ С. Федоров	(1975)
№ Д. Михайленко	(1973)
№ В. Белькевич	(1973)
№ О. Венглинський	(1978)
№ В. Попов	(1979)
№ В. Кернозенко	(1976)
№ В. Романенко	(1977)
№ В. Власенко	(1979)
№ Д. Бермудес	(1980)
№ І. Лагойда	(1978)
№ А. Саутін	(1977)

ЦЕНТРАЛЬНИЙ МІСЬКИЙ СТАДІОН

ФУТБОЛ - 98/99

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ
ПЕРША ЛІГА

31 серпня 1998 року о 18.00

«НИВА»
(Вінниця)

«ДИНАМО-2»
(Київ)

Програма №4 (208)

©Центральний міський стадіон
©Прес-служба ФК «Нива» (Вінниця)
©Видавництво «Логос»

Наклад 150 прим.

СРІБНИЙ ПРИЗЕР СЬМОЇ ПЕРШОСТІ

Представляти другий динамівський колектив і просто і складно. Вся справа в тому, що останнім часом керівники наймогутнішого в Україні футбольного клубу "Динамо" (Київ) приділяють максимум уваги всім своїм дочірнім командам, що виражється в присутності на матчах з їх участию начальства найвищого клубного рангу, делегуванням у них ешелоні елітних футболістів, постановці перед командами максимальних результатів і т. д. Мабуть, в цьому з'язку турнірні показники "Динамо-2" в першій лізі варто порівнювати з математичним терміном "геометрична прогресія", оскільки після зайнятого 15-го місця в сезоні 1992/93 років протягом двох останніх кіннян удостоювались срібних жетонів першості.

Минулій сезон для наших сьогоднішніх суперників склався вдало, хоча перше місце в змаганні було зайняте незаперечним лідером — СК "Миколаїв". Підопічні Валерія Зуєва пройшли всю турнірну дистанцію практично без зривів, переконливо перемагаючи своїх опонентів як у рідних стінах, так і на виїзді. Дивувались з цього приводу особливо не варто, оскільки в "Динамо-2" у календарних матчах "засвітились" такі майстри шкіряного м'яча, як С. Беженар (31 гра, 2 м'ячі), М. Волосянко (33), В. Леоненко (32/11), Д. Михайліenko (22/8), С. Федоров (35/3), С. Шматоваленко (16), П. Шкаленко (10/4). Додайте до них імена таких гравців, як Ю. Калитвинцев, братів Маковських, А. Радченка, О. Кацкевича, А. Гусіна, і вийде відмінна команда не те, що першої, а вищої ліги.

Наявність фарм-клубу будь-якої команди має ряд позитивних моментів. Футболісти мають можливість не "протиати" штани на лаві запасних, а набирають ігрового досвіду на досить серйозному рівні, відновлюватись після отриманих травм; молодому перспективному футболісту надається можливість зростати поруч з досвідченими старожилами клубу, займатися в єдиному змагальному і тренувальному циклі з "основою" колективу під керівництвом кращих клубних тренерів. Єдиним мінусом, що виникає за все, слід вважати неможливість "Динамо-2" підвищуватись у класі і виступати у вищій лізі українського футболу. Так вимагає Регламент змагань. І, мабуть, це правильно, адже важко уявити собі два київських "Динамо".

Президент клубу Григорій Суркіс перед новим сезоном знову накреслив високе завдання — боротися за максимальний результат. Пощастило "Динамо-2" і з суперниками. Адже, що не кажіть, а "Торпедо" (Запоріжжя), "Чорноморець" (Одеса), "Сталь" (Алчевськ) — хороший подразник. Сподіваємося, що в цьому ряду буде і вінницька "Нива", яка переживає нині процес становлення і бути в ролі "середняка" не збирається.

Київський хрін у Кончи-Заспі

Цілком пристойний показник мала вінницька "Нива" у матчах з "Динамо-2" до 1998 року. Так, у сезоні 1992/93 років подоляни отримали дві, нехай і скромні, перемоги з однаковим рахунком — 1:0. Гра первого кола сьомої першості пройшла з незначною перевагою нашої команди, якій все ж не вдалось зламати опір столичних футbolістів, отож довелось задовільнитися одним очком (0:0). Відзначимо, що та серпнева зустріч пройшла в жорсткій, принциповій боротьбі, свідченням чого були 6 жовтих карток, пред'явлені гравцям обох команд головним арбітром матчу Петром Токаревим, і всі з формулюванням "удар суперника по ногах в боротьбі за м'яч".

Зовсім по-іншому склався поєдинок 38 туру 27 травня 1998 року. На комфортабельній шикарній базі київського "Динамо" в Кончи-Заспі вінничани в присутності Григорія Суркіса, Валерія Лобановського, Йожефа Сабо зазнали повного розгрому — 4:0. Початок його було покладено Олександром Кацкевичем потужним ударом у праву від Остапенка "дев'ятку" на 11-й хвилині. Правда, цей гол дещо страхнув "нівівців" і їм вдалися три непогані атаکи, на завершальних стадіях яких перебували Яструбинський, Кондратюк і Соболь. Міг на 45' відзначитися і Володимир Ковалюк, але його удар головою виявився дещо неточним.

Після перерви "уколами" знову обмінялися обидві команди. Ковалюк, вийшовши віч-на-віч з Остапенком, пробив мимо цілі, а вразивши ближній кут воріт Рябцеву перешкодив Кернозенку.

А потім пішло-піхало. Помилки Руснака, Соболя були використані динамівцями на всі сті відсотків Михайліenko (зі штрафного на 67 хв.), Косиріним (удар головою) на 73-й хвилині і Шкапенком (неугоджені дії Соболя і Остапенка) на 85-й хвилині.

Після цієї поразки мета вінничан у турнірі набула недосяжних обрисів і подільському вболівальнику залишилось лише спостерігати за боротьбою міколаївців, киян і харків'ян за призові місця у першості.

Серпневій двобій 1997 року.
Михайліenko №4, Шматоваленко №5

Ігор Ядлось

«НА ПЕРЕХІД У «НИВУ» ПОГОДИВСЯ ОДРАЗУ»

Ігор Ядлось — захисник.

Чародився 12.04.1970 року в м. Львові. У футболі з восьми років. Перший тренер — В.А. Горячов.

Виступав за команди: "Ніва" (Жмеринка), "Поділля" (Хмельницький), "Океан" (Нахідка, Росія), "Болунгє" (Фрага, Ізбеція), "Дегефорш" (Дегефорш, Ізбеція), "Карпати" (Львів).

Одружений. Дружина — Валентина, син — Олександр (сім років).

— Ігоре, ти перший футболіст у рядах вінницької "Ниви", якому вдалося у своїй спортивній кар'єрі пограти у малознайомій для нас країні — Швеції. Що представляє собою футбольна Скандинавія?

— На відміну від високого життєвого рівня самої країни, шведський футбол, беру на себе сміливість так стверджувати, досить таки посередній. Більшість клубів виглядає любителіськими або напівпрофесійними, що, зрозуміло, в якійсь мірі гальмує ріст майстерності самих футболістів. У двох з таких клубів довелося пограти і мені, в які був запрошений після закінчення шведського турніру хмельницького "Поділля".

— Наскільки я зрозумів, у спортивному плані ти там нічого особливого не набув. Однак у матеріальному, мабуть, не програв?

— Заробити у Швеції в любительському футболі хороші гроші не можна. Ніби контракт виглядає непогано, а от самої готівки виплачують небагато. Навіть за українськими мірками. Так що фінансова "птаха щастя" ширяла десь високо і не над моїм домом.

— У з'язку з цим і перебраєшся до рідного Львова?

— Контракт закінчився, а разом з ним надійшло запрошення від Мирона Маркевича. На жаль, моя доля в "Карпатах" не склалася — серйозна травма двічі поклала мене на операційний стіл. Звичайно, місце в складі за цей період було забрановано за іншими. А тут — масштабне укомплектування львів'ян відомими гравцями, що все далі відсувало мене від "основи". Тоді й відбулася розмова з Ігорем Петровичем Яворським щодо переходу в "Ниву" і я, в принципі, одразу ж дав згоду. Причин для ствердної відповіді було кілька, але до головних відношую професіоналізм Ігоря Петровича у футбольній справі та високі завдання у сезоні, що стартував.

— Якою ти побачив вінницьку команду?

— Яку б оцінку я сьогодні не дав нашому колективу, вона мала б передчасний суб'єктивний характер. Можу лише сказати, що хлопці в команді підібралися толкові. Відчувається професіональний підхід у роботі, в колективі панує атмосфера товариськості, єдності. Високі плани на сезон примушують нас з усією серйозністю і відповідальністю виконувати запропоновані тренерами обсяги роботи, і обіцяю від свого, а також імені команди, що за переможні результати будемо боротися в кожному матчі.